

USTAWA
z dnia 7 października 1999 r.

Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 1999
r. Nr 90, poz. 1000.

o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz.U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. 1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobie zamieszkałej w Polsce, dla której alimenty zostały ustalone tytułem egzekucyjnym pochodzącym od sądu, jeżeli egzekucja tych alimentów okazała się bezskuteczna całkowicie lub częściowo.
2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, jeżeli przeciętny miesięczny dochód na osobę w rodzinie uprawnionego, zwany dalej „dochodem”, uzyskany w roku kalendarzowym poprzedzającym okres, o którym mowa w ust. 5, nie przekracza kwoty odpowiadającej 60% przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych za ten sam rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ust. 6.
3. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości alimentów bieżąco ustalanych przez sąd, jednakże nie wyższej niż 30% przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych za rok kalendarzowy poprzedzający okres, o którym mowa w ust. 5. Kwoty te zaokrągla się do 10 groszy w górę.
4. Górną granicę świadczeń wypłacanych z funduszu alimentacyjnego ustala się na okres 12 miesięcy, poczynając od czerwca każdego roku do końca maja następnego roku kalendarzowego.
5. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznaje się na okres 12 miesięcy - od czerwca danego roku do końca maja następnego roku, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2.
6. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, chociażby dochód na osobę w rodzinie uprawnionego przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 2, jeżeli kwota przekroczenia przypadająca na wszystkich członków rodziny nie równoważy kwoty świadczenia,
- ”

pod warunkiem że świadczenie przysługiwało w poprzednim okresie.”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Dochód na osobę w rodzinie, o którym mowa w art. 4, ustala się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz.U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636).

2. Dochód na osobę w rodzinie, od którego zależy prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, ustala się na podstawie:

- 1) oświadczenia o dochodach rodziny uprawnionego do świadczeń,
- 2) innych oświadczeń i dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, wzór oświadczenia o dochodach rodziny oraz wzory innych oświadczeń niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu.”;

3) w art. 6:

a) w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przebywa w placówce zapewniającej całodobową opiekę oraz zaspokajającej niezbędne potrzeby, jeżeli za jej pobyt rodzina nie ponosi odpłatności,”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po osiągnięciu pełnoletności nie kształci się w szkole i nie jest uznana za osobę o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub nie posiada orzeczenia traktowanego na równi z orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, chyba że ukończyła 50 lat.”;

4) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zmiany kwoty świadczeń z funduszu alimentacyjnego na skutek zmiany wysokości alimentów orzeczonej przez sąd dokonuje się, poczynając od miesiąca wpływu tytułu egzekucyjnego do organu egzekucyjnego.”;

5) w art. 8 po wyrazach „o których mowa w art. 6” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „i dokumentów, o których mowa w art. 4a ust. 2.”;

6) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, ustalone prawomocną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podlegają:

- 1) potrąceniu przez organ rentowy z wypłacanych emerytur i rent,
- 2) ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - w pozostałych przypadkach.”;

7) w art. 12:

a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Świadczenia z funduszu wypłaca się w kwocie przysługującej w dniu śmierci zobowiązanego do alimentów, nie wyższej od minimalnej renty rodzinnej, określonej przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802), i nie dłużej niż przez okres, w którym byłaby wypłacana renta rodzinna.”,

b) w ust. 3 po wyrazie „świadczeń” skreśla się wyrazy „kształci się w szkole albo z powodu innych okoliczności”,

c) skreśla się ust. 4;

8) w art. 13:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, a po wyrazach „prowadzi się w dalszym ciągu” dodaje się wyrazy „,z zastrzeżeniem ust. 2,”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Egzekucję należności funduszu alimentacyjnego przeciwko osobom otrzymującym świadczenia emerytalne lub rentowe prowadzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych z tych świadczeń, według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

9) w art. 16 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wynoszą 5% świadczeń wypłaconych z tego funduszu.”;

10) w art. 19 skreśla się pkt 2.

Art. 2.

W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja 2000 r. świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalanych alimentów, jednakże nie wyższej niż 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w III kwartale 1999 r., ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.